

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 46Ek/2471/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122427154
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Martina Rusnáková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6122427154.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Bytové družstvo Petržalka, so sídlom Budatínska 1, 851 05 Bratislava-Petržalka, IČO: 00169765, proti povinnému: U. Q., nar: XX.XX.XXXX, bytom W. 7, XXX XX W., o vymoženie nepeňažného plnenia, vedenej u súdneho exekútora P. P. D., so sídlom exekútorského úradu H. 2,811 02 Bratislava, sp. zn. 393EX 465/22, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 46Ek/2471/2022 zo dňa 02.03.2023, o návrhu povinného na prerušenie, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 46Ek/2471/2022 zo dňa 02.03.2023 **z a m i e t a**.

II. Povinný **n e m á** nárok na náhradu trov konania o sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 46Ek/2471/2022 zo dňa 02.03.2023.

III. Súd návrh povinného na prerušenie konania **z a m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 22.09.2022 domáha od povinného vymoženiu nepeňažného plnenia - vypratať 4- izbový byt č. 71, 7. posch. na Šášovskej ul. č. 12 v Bratislave bez nároku na bytovú náhradu, na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Bratislava V. sp. zn. 12C/442/2011 zo dňa 28.09.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06.06.2022 a vykonateľnosť dňa 09.06.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava sp. zn. 2Co/49/2018 zo dňa 23.03.2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06.06.2022.

2. Poverením zo dňa 12.10.2022 súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora Mgr. Miroslav Lupták, so sídlom exekútorského úradu Riečna 2,811 02 Bratislava, ktorý ju vedie pod sp. zn. 393EX 465/22.

3. Uznesením sp. zn. 46Ek/2471/2022 zo dňa 02.03.2023 vyšší súdny úradník zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie (v zmysle § 61l ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení od 01.04.2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“)). V odôvodnení uznesenia vyšší súdny úradník uviedol, že z doručky, ktorú mu predložil Krajský súd v Bratislave jasne vyplýva, že zásielka nebola adresátovi listinne doručená z dôvodu, že si adresát neprevzal zásielku v odbernej lehote, pričom bola zásielka uložená na pošte dňa 16.05.2022 a za doručenú sa považuje dňom 06.06.2022 - fikciou doručenia t.j. dňom kedy bola nedoručená zásielka vrátená súdu. Súd poukázal na komentár k CSP komentár, (Civilný sporový poriadok - komentár, Edmund HORVÁTH a Andrea ANDRÁŠIOVÁ, 2018) ktorý jasne hovorí, že v zmysle § 111 ods. 3 CSP, následky nedoručenia písomností, či už ide o doručovanie do vlastných rúk, alebo inak, sú v ustanoveniach § 111 ods. 3 CSP a § 112 CSP upravené identicky. Civilný sporový poriadok pre naplnenie fikcie doručenia podľa týchto ustanovení vyžaduje základnú

podmienku, a to nemožnosť doručenia písomnosti na adresu podľa § 106 CSP, čo znamená, že súd vyčerpал možnosť doručiť na tzv. inú adresu (t.j. inú ako adresu evidovanú v registri obyvateľov pri fyzickej osobe) a následne sa nepodarilo doručiť adresátovi písomnosť ani na adresu podľa § 106 ods. 1 písm. a) a b) CSP. Skutočnosť, že adresát je na adrese neznámy, teda nezdržiava sa na adrese podľa § 106 CSP, alebo neprebratie zásielky adresátom, tento predpoklad spĺňajú. Ak sa vráti nedoručená zásielka súdu, podateľňa súdu ju opatrí dennou pečiatkou a deň, kedy sa vrátila táto tzv. závada v doručení súdu, sa považuje za deň doručenia zásielky. Civilný sporový poriadok, navyše, v obidvoch prípadoch zdôrazňuje, že je irelevantné, že sa adresát o doručovaní písomnosti nedozvedel. Súd nedoručuje písomnosť osobne alebo do elektronickej schránky, potom doručuje písomnosť na adresu uvedenú stranou sporu, pričom súd doručuje fyzickej osobe písomnosti na adresu evidovanú v registri obyvateľov, pokiaľ strana sporu neuviedla inú adresu. Súd dal povinnému do pozornosti tiež bod 12. rozsudku Krajského súdu Bratislava sp. zn. 2Co/49/2018 zo dňa 23.03.2022, ktorý sa tiež zaoberal námietkou povinného ohľadom doručenia -, Odvolací súd poukazuje na to, že k otázke zdržiavania sa v mieste bydliska a preukázania tejto skutočnosti sa vyjadril Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí pod č.k. II. ÚS 278/2011-13 zo dňa 16.06.2011, kde uviedol, že dôkazné bremeno preukázať, že adresát sa v čase doručovania v mieste doručovania nezdržiaval, znáša adresát, a nie správny orgán, pričom je potrebný objektívny dôkaz preukazujúci, že v kritickom čase bol adresát na inom mieste. Vznik fikcie doručenia predpokladá, že adresát nebol zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržiaval. S poukazom aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 278/2011 ale aj rozhodnutie NS SR sp. zn. 7Cdo/273/2018 zo dňa 23.07.2020 bol potom žalovaný povinný preukázať, že sa v mieste doručovania nezdržiaval, pretože v opačnom prípade mal objektívnu možnosť na základe oznámenia z pošty vyzdvihnúť si uloženú poštovú zásielku s výpoveďou a oboznámiť sa s ňou skôr, než ju pošta ako nevyzdvihnutú vrátila späť k žalobcovi.“ Pokiaľ povinný namietal aj nedoručenie exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Bratislava V. sp. zn. 12C/442/2011 zo dňa 28.09.2017, súd konštatoval, že z bodu 4. rozsudku Krajského súdu Bratislava sp. zn. 2Co/49/2018 zo dňa 23.03.2022 jasne vyplýva, že povinný podal odvolanie voči rozsudku Okresného súdu Bratislava V. sp. zn. 12C/442/2011 zo dňa 28.09.2017 v lehote, čo znamená, že rozsudok mu musel byť doručený a preto súd považoval aj toto tvrdenie povinného za účelové a irelevantné. Súd dodal, že doklad o doručení písomnosti súdu, tzv. doručienka, má povahu verejnej listiny. Ustanovenie § 111 ods. 1 CSP upravuje vyvrátiťelnú právnu domnienku o pravdivosti doručienky. Ak účastník konania spochybňuje správnosť údajov uvedených na doručienke, je povinný o tom súdu predložiť dôkazy a týmto spôsobom preukázať svoje tvrdenie. Náležitosti doručienky sú obsiahnuté vo vyhl. č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy. Keďže právna úprava priznáva doručienke povahu verejnej listiny, súd vychádza z údajov na doručienke, a kým nie je preukázaný opak, súd považuje údaje na doručienke za pravdivé. Súd bez preukázania opaku nemá spochybňovať údaje na doručienke. Táto úprava má zabrániť prietahom vzniknutým pri prešetrovaní pravdivosti údajov na doručienke, v dôsledku čoho v minulosti často dochádzalo k vráteniu spisu okresnému súdu (uznesenie Krajského súdu Trenčín sp. zn. II. 3CoE/140/2015 zo dňa 02.08.2016). Súd k námietke povinného, že mu bolo odňaté právo na spravodlivý proces, poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 104/2019 zo dňa 05.11.2019, podľa ktorého: „Rozsah prieskumnej činnosti exekučného súdu pri prieskume exekučného titulu je obmedzený na to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný hmotno-právne legitimovaní z exekučného titulu. V exekučnom konaní sa súd zaoberá takými okolnosťami, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, ktoré by mohli spôsobiť jeho nevykonateľnosť, bránili by jeho vymáhateľnosti, prípadne, pre ktoré by bola exekúcia neprípustná. Ak by tieto jestvovali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom pre exekúciu. Exekučný súd skúma iba to, či došlo k zániku judikovaného práva, t. j. práva vyplývajúceho z exekučného titulu.“ Súd tiež doplnil, že každý exekučný titul sa vyznačuje formálnou a materiálnou právoplatnosťou. Formálna právoplatnosť vykonávaného rozhodnutia znamená, že rozhodnutie už nie je preskúmateľné riadnymi opravnými prostriedkami, resp. že žiadne opravné prostriedky už nemajú odkladný účinok. Materiálna právoplatnosť rozhodnutia vyjadruje, že medzi účastníkmi, na ktorých sa právoplatnosť vzťahuje, sa nastolil kvalitatívne nový právny vzťah v podobe judikovaného nároku, o ktorom nemožno znova konať a ktorý je záväzný medzi účastníkmi a voči všetkým orgánom. Formálna právoplatnosť sa považuje za bezvýnimočnú, čo znamená, že rozhodnutie buď je alebo nie je napadnuteľné opravnými prostriedkami, materiálna právoplatnosť sa vyznačuje väčšou flexibilitou. Exekučným titulom, ktorý môže exekučný súd skúmať po hmotnoprávnej stránke, teda z materiálnej právoplatnosti je rozhodcovský rozsudok a notárska zápisnica. Ostatné exekučné tituly môže exekučný súd skúmať len z formálnej stránky. Pokiaľ

ide o podanie dovolania povinným voči exekučnému titulu, súd uviedol, že podanie dovolania nemá samo o sebe žiaden vplyv na vykonateľnosť a právoplatnosť exekučného titulu a neznamena automaticky odklad vykonateľnosti rozhodnutia. O odklade vykonateľnosti rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom by musel rozhodnúť Najvyšší súd Slovenskej republiky a vzhľadom na to, že povinný nepripojil k návrhu na zastavenie exekúcie takéto rozhodnutie, tu nie je dôvod na zastavenie exekúcie resp. jej prerušenie. Jediný prípad, kedy je zo zákona možný odklad vykonateľnosti exekučného titulu je podľa § 444 ods. 4 CSP, keď má dovolanie odkladný účinok, ak bolo podané proti rozhodnutiu vydanému v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky. K žiadosti povinného, ktorá sa týka odkladu exekúcie súd dodal, že o odklade exekúcie rozhoduje výlučne súdny exekútor v zmysle ustanovenia § 61h Exekučného poriadku. Súd preskúmaním návrhu povinného na zastavenie exekúcie dospel k záveru, že neexistuje dôvod na zastavenie prebiehajúcej exekúcie, preto návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol ako nedôvodný.

4. Proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka podal povinný v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, v ktorej v podstate uviedol, že postup súdu považuje za nesprávny, pretože mu nebolo doručené vyjadrenie oprávneného k návrhu na zastavenie exekúcie. Povinný opätovne namietal postup súdu v základnom konaní pri doručovaní rozhodnutí súdu (nesprávne doručovanie). Argumentoval tiež tým, že súdna exekúcia môže byť nariadená len na základe exekučného titulu, ktorý je vykonateľný a tiež povinnosťou súdu skúmať v priebehu celého konania, či sú splnené všetky predpoklady na vedenie exekúcie. Povinný zároveň žiadal o prerušenie konania z dôvodu podania návrhu na konanie o súlade právnych predpisov podľa čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Povinný k sťažnosti pripojil aj výňatky z nálezu Ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 488/2017 z 24. januára 2018. Ďalej argumentoval tým, že konaním súdu bolo porušené právo žalovaného vlastníť majetok v zmysle čl. 20 ods. 1 Ústavy SR a právo na súdnu a inú právnu ochranu. Povinný navrhol, aby súd upovedomenie o spôsobe vykonania exekúcie č. 393EX/465/22 vydané exekútorom Mgr. Miroslavom Ľuptákom dňa 12.10.2022 v Bratislave zrušil. Opätovne uviedol, že súdna exekúcia môže byť nariadená na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej, inak musí byť v každom štádiu konania exekúciu i bez návrhu zastavená. Vzhľadom na uvedené povinný žiadal, aby súd zmenil napadnuté uznesenie tak, že preruší konanie z dôvodu podania návrhu na konanie o súlade právnych predpisov a to s ohľadom na čl. 144 Ústavy, oprávnený je povinný zaplatiť trovy konania.

5. Oprávnený sa k sťažnosti povinného vyjadril tak, že pokiaľ ide o doručovanie poštových zásielok povinnému, priložil v prílohe neúspešné pokusy o doručenie zásielky povinnému na tri (povinným uvedené) adresy. Vzhľadom na uvedené oprávnený trval na svojom vyjadrení zo dňa 08.12.2022. Pokiaľ ide o tvrdenia povinného o hrubom porušení domovej slobody a výmenu zámkov, oprávnený neporušil žiaden všeobecne záväzný právny predpis, byť bol sprístupnený na základe neodkladného opatrenia Okresného súdu Bratislava V, vydaného v konaní sp. zn. 42C/17/2017. V exekučnom konaní nie sú predmetom skúmania okolnosti, za ktorých došlo k vydaniu exekučného titulu, ale súd skúma či po jeho vzniku nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, bránia jeho vymáhateľnosti alebo sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. Sťažnosť povinného žiadnu z týchto skutočností neobsahuje, a preto nie je dôvod na zastavenie exekúcie alebo prerušenie exekučného konania.

6. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

7. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

8. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

9. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

10. Podľa § 245 CSP v sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

11. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

12. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

13. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

14. Podľa § 162 ods. 1 CSP súd konanie preruší, ak

a) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť,

b) pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov; v tom prípade podá Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len "ústavný súd") návrh na začatie konania,

c) podal návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom Európskej únie podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná; uznesenie o návrhu na začatie prejudiciálneho konania súd bezodkladne doručí ministerstvu spravodlivosti.

15. Podľa § 162 ods. 3 CSP o zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

16. Súd po zistení, že sťažnosť povinného voči napádanému rozhodnutiu bola podaná včas, oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané, proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná, po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti, preskúmal napadnuté uznesenie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že sťažnosť povinného nie je dôvodná. Súd konajúci sudcom sa teda stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka a v podrobnostiach naň odkazuje. Napriek zneniu § 202 ods. 2 Exekučného poriadku s poukazom na nesúhlas a argumentáciu povinného prezentovaný v sťažnosti, súd nad rámec zákona dodáva:

17. Exekúcia sa vykonáva na podklade - rozsudku Okresného súdu Bratislava V. sp. zn. 12C/442/2011 zo dňa 28.09.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06.06.2022 a vykonateľnosť dňa 09.06.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Co/49/2018 zo dňa 23.03.2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06.06.2022, ktorý je exekučným titulom v tomto konaní. Exekučný súd je pritom oprávnený a zároveň povinný zisťovať, či je exekučný titul vykonateľný, a to aj v prípade, že je opatrený doložkou vykonateľnosti, pokiaľ je jeho správnosť účastníkom konania spochybnená. Súd uvádza, že súhlasí s tvrdením povinného, že ak exekučný súd v ktoromkoľvek štádiu konania (na návrh, aj bez návrhu) zistí, že rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom, nie je vykonateľné, exekúciu musí zastaviť. Bolo teda povinnosťou exekučného súdu zaoberať sa obranou povinného, že exekučný titul mu nebol účinne, resp. správne procesne doručený, keďže prípadné preukázanie tejto skutočnosti by nutne muselo viesť k záveru o nevykonateľnosti exekučného titulu a následne k zastaveniu exekúcie (k tomu porovnaj napr. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 203/2018 zo dňa 07. 08. 2018, nález Ústavného súdu ČR sp. zn. II.ÚS 803/13, zo dňa 27. 06. 2013. Za účelom preskúmania doručenia exekučného titulu vyšší súdny úradník opakovane dotazoval Okresný súd Bratislava V. a následne Krajský súd v Bratislave, a žiadal o predloženie doručky preukazujúcej doručenie exekučného titulu povinnému. Z obsahu predloženej doručky mal exekučný súd za preukázané, že zásielka nebola adresátovi (povinnému) listinne doručená z dôvodu, že si adresát neprevzal zásielku v odbernej lehote, pričom bola zásielka uložená na pošte dňa 16.05.2022 a za doručení sa považuje dňom 06.06.2022 - fikciou doručenia t.j. dňom kedy bola nedoručená zásielka vrátená súdu (ako uviedol aj vyšší súdny úradník odôvodnení napadnutého uznesenia). Súd zisťoval doručenie aj prostredníctvom Slovenskej pošty, čím mal taktiež preukázané zhodné skutočnosti. Vznik fikcie doručenia predpokladá, že adresát nebol zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržiaval. Pritom povinný (žalovaný) bol povinný v základnom konaní preukázať, že sa v mieste doručovania nezdržiaval. Súd pritom uvádza, že do dňa rozhodnutia sudcu o sťažnosti povinného nemá v konaní účastníkmi konania preukázané (a ani to účastníci konania netvrdili), že by prípadne došlo k zrušeniu doložky právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu. Súd má zároveň zo spisu aj naďalej za preukázané, že rozsudok Okresného súdu Bratislava V. sp. zn. 12C/442/2011-178 zo dňa 28.09.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v

Bratislave č. j. 2Co/49/2018-203 zo dňa 23.03.2022 ako exekučný titul nadobudol právoplatnosť dňa 06.06.2022 a vykonateľnosť dňa 09.06.2022. Súd zároveň uvádza, že povinný v návrhu na zastavenie exekúcie nenamietal to, že by napr. údaje na doručenke boli nesprávne (teda prípadne to, že by napr. podpis na doručenke nebol podpisom povinného a pod.), ale namietal postup súdu pri doručovaní exekučného titulu. Súd konajúci sudcom však uvádza, že exekučný súd nie je oprávnený zasahovať do postupu súdov v nachádzacom konaní. Zároveň uvedený argument povinného nie je dôvodom pre zastavenie exekúcie súdom podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, keď dôvody pre zastavenie exekúcie sú presne uvedené a vymedzené v predmetnom zákonnom ustanovení. Sťažnostný súd tak konštatuje, že potvrdenie (doložka) právoplatnosti a vykonateľnosti je verejná listina a na vyvrátenie pravdivosti skutočností v nej tvrdených je potrebné dokázať opak, teda účastník, ktorý s vyznačením vykonateľnosti alebo dňa vykonateľnosti nesúhlasí, má možnosť domáhať sa na súde, ktorý doložku vydal, zrušenia tejto doložky s tým, že súdu uvedie a preukáže skutočnosti preukazujúce jeho tvrdenia. Sudca vzhľadom na zistený skutkový stav a dôkazy nachádzajúce sa v súdnom spise konštatuje, že oprávnený aj naďalej disponuje vykonateľným exekučným titulom.

18. V súvislosti s prejavom nespokojnosti povinného s napadnutým rozhodnutím sudcu poukazuje na to, že obsahom základného práva na súdnu a inú právnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Rovnako súčasťou práva na spravodlivé súdne konanie nie je právo na rozhodnutie v súlade s právnym názorom sťažovateľa, resp. právo na úspech v konaní. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, I. ÚS 204/2010) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok. Súd je však povinný na tieto procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom účastník konania uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu (IV. ÚS 329/04, II. ÚS 106/05, III. ÚS 32/07, III. ÚS 302/09, III. ÚS 75/2010), čomu podľa názoru sudcu učinil konajúci vyšší súdny úradník napadnutým uznesením zadosť.

19. Súd taktiež uvádza, že judikatúra súdov (vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu Slovenskej republiky) nevyžaduje, aby odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní odpovedalo na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. Súd preto nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými tvrdeniami povinného, ktoré nie sú právne relevantné a nemajú rozhodujúci význam pre rozhodnutie súdu o sťažnosti povinného (pozri napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo dňa 16. 03. 2005).

20. S poukazom na uvedené má súd konajúci sudcom za to, že vyšší súdny úradník postupoval správne a v súlade so zákonom, keď v danej veci zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie z dôvodu, že povinný nepreukázal ani jeden z dôvodov na zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Keďže vyšší súdny úradník rozhodol v súlade so zákonom, súd sa nemohol stotožniť s názormi povinného uvádzanými v sťažnosti. Súd dopĺňa, že povinný nepreukázal existenciu takých okolností, ktoré by nastali po vzniku exekučného titulu a mali by za následok zánik vymáhaného nároku, alebo že by bol exekučný titul zrušený, alebo že by tu boli také skutočnosti, ktoré by bránili vymáhateľnosti exekučného titulu a teda povinný nepreukázal žiadne dôvody, ktoré by viedli k zastaveniu exekúcie. S poukazom na uvedené má súd za to, že neboli zistené žiadne skutočnosti brániace vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom súd nezistil ani žiadny iný dôvod na zastavenie exekúcie a preto sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 46Ek/2471/2022 zo dňa 02.03.2023 ako nedôvodnú zamietol.

21. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

22. Povinný si v sťažnosti uplatnil trovy konania. O trovách konania v časti rozhodovania o podanej sťažnosti povinného rozhodol súd podľa § 262 ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP za použitia čl. 4 ods. 2 CSP tak, že v konaní o povinným podanej sťažnosti neúspešný povinný nemá nárok na ich náhradu.

23. K návrhu povinného na prerušenie konania z dôvodu podania návrhu na konanie o súlade právnych predpisov podľa čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky sudca uvádza, že z podaného návrhu povinného nie je zjavné v čom povinný prípadný nesúlad vidí, keď povinný vôbec nešpecifikoval, ktorý zákonný predpis a v akom rozsahu nie je v súlade s Ústavou SR, z akých dôvodov. Súd z povinným prednesenej argumentácie v sťažnosti bez presnej špecifikácie ustanovení právneho predpisu, nedospel k záveru o neústavnosti právneho predpisu, čím neboli splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov. Je pritom výlučne na posúdení súdu, či pri prejednaní sporu dospeje k záveru o nesúladnosti právneho predpisu. Podnet povinného teda súd vyhodnotil ako nedôvodný a návrh povinného na prerušenie konania zamietol. Zároveň súd uvádza, že ustanovenie § 162 ods. 1 písm. b) CSP (v spojení s § 61h ods. 1 písm. i) Exekučného poriadku) dáva súdu iba možnosť, avšak neukladá mu povinnosť taký návrh na začatie konania Ústavného súdu Slovenskej republiky podať.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).